

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп1 4/2015
22.05.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгана Скока, председника већа, Љубице Милутиновић и Слађане Накић-Момировић, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући поводом одлуке Уставног суда Уж 477/12 од 16.04.2015. године, по захтеву "Н.ш." д.о.о. из Б., поднетом преко пуномоћника Т.Л., адвоката из Б., ..., за преиспитивање судске одлуке – решења Управног суда III-2 У 9685/10 (09) од 25.03.2011. године, уз учешће Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, као противне странке, у предмету издавања уџбеника, у нејавној седници већа, одржаној дана 22.05.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УВАЖАВА, УКИДА СЕ** решење Управног суда III-2 У 9685/10 (09) од 25.03.2011. године и предмет враћа Управном суду на поновно одлучивање.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије да подносиоцу захтева надокнади трошкове у износу од 33.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Побијаним решењем Управног суда одбачена је тужба тужиоца "Н.ш." д.о.о. из Б. поднета против решења Министарства просвете Републике Србије број 650-02/00250/08-06/26-1 од 23.04.2009. године, којим се не одобрава издавање и употреба рукописа уџбеника "Разиграна математика" за II разред основне школе аутора М.Ћ., З.Ј. и Б.М. за предмет математика за II разред основне школе од школске 2008/2009 године.

У захтеву за преиспитивање побијаног решења подносилац истиче да је Врховни суд Србије донео пресуду у истој правној ствари између истих странака и да је доношењем наведене пресуде искључена дилема у погледу тумачења да ли је спорно решење управни акт или не, те да је у конкретном случају пресудио да је наведено решење управни акт. Предлаже да Врховни касациони суд побијано решење укине и предмет врати Управном суду на

поновно одлучивање, а тужени орган обавезе да тужиоцу надокнади трошкове у износу од 600.000,00 динара.

Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, правни следбеник туженог органа, у одговору на захтев, предлаже да Врховни касациони суд захтев одбије.

Врховни касациони суд је о захтеву одлучивао у поновном поступку, поводом одлуке Уставног суда Уж 477/12 од 16.04.2015. године, којом је усвојена уставна жалба Привредног друштва "Н.ш." д.о.о. из Б. и утврђено је да су решењем Врховног касационог суда Узп 212/11 од 25.11.2011. године повређена права подносиоца уставне жалбе на правично суђење и на правно средство из одредбе члана 32. став 1. и члана 36. став 2. Устава Републике Србије. Истом одлуком поништено је решење Врховног касационог суда Узп 212/11 од 25.11.2011. године и одређено је да исти суд донесе нову одлуку о захтеву подносиоца уставне жалбе за преиспитивање решења Управног суда III-2 У 9685/10 (09) од 25.03.2011. године. Решењем Врховног касационог суда Узп 212/11 од 25.11.2011. године одбачен је захтев "Н.ш." д.о.о. из Б. за преиспитивање решења Управног суда III-2 У 9685/10 (09) од 25.03.2011. године.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијано решење у границама захтева у смислу одредбе члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је основан.

Према разлозима образложења побијаног решења, којим није одобрено издавање и употреба рукописа уџбеника "Разиграна математика" за II разред основне школе аутора М.Ћ., З.Ј. и Б.М. за предмет математика за II разред основне школе од школске 2008/2009 године, оспорено решење не представља управни акт у смислу одредбе члана 6. Закона о управним споровима, којим је државни орган одлучио о одређеном праву или обавези физичког или правног лица у вршењу јавних овлашћења, већ сагласност издавачу који је учествовао на расписаном конкурс, па се против истог не може водити управни спор пред Управним судом. Стога је, применом одредбе члана 28. став 1. тачка 2. Закона о управним споровима, тужбу одбацио, као недозвољену.

Оцењујући законитост побијаног решења, Врховни касациони суд налази да је Управни суд побијаним решењем повредио правила поступка на штету подносиоца захтева, као и њено право на правично суђење и на правно средство из члана 32. став 1. и члана 36. став 2. Устава Републике Србије.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије ("Службени гласник РС" 98/06) је прописано да свако има право на независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и

одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Оспореним решењем туженог органа од 23.04.2009. године није одобрено издавање и употреба рукописа предметног уџбеника за II разред основне школе од школске 2008/2009 године. Решење је донето на основу одредбе члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник СРЈ" 33/97 и 31/01) и на основу одредбе тачке 5. Правилника о програму огледа и издавање уџбеника, других наставних средстава и уџбеничких комплета за I, II, III, IV и V разред основног образовања и васпитања ("Службени гласник РС" – просветни гласник бр. 3/08), којом је прописано да је позитивно мишљење Комисије услов да министар одобри употребу уџбеника у огледном периоду.

Имајући у виду цитиране одредбе Закона и Правилника, Врховни касациони суд налази да оспорено решење Министарства просвете од 23.04.2009. године представља управни акт из члана 6. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" 46/96), донет у вршењу јавних овлашћења о праву тужиоца, као правног лица, те да се против њега може водити управни спор пред Управним судом.

Са изнетих разлога, налазећи да су побијаним решењем Управног суда повређена правила поступка из одредбе члана 28. став 1. тачка 2. Закона о управним споровима, као и Уставом зајемчена права тужиље на правично суђење и на правно средство, па је, на основу одредбе члана 55. став 2. и став 3. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу један диспозитива пресуде и предмет вратио Управном суду на поновно одлучивање, указујући Управном суду на то, да је дужан да расправи питања на која му је указано пресудом овог суда.

Суд је, сагласно одредбама члана 165. у вези члана 150, члана 153. и члана 154. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 125/04... 111/09), чија је сходна примена прописана одредбом члана 74. Закона о управним споровима, те применом тарифног броја 45 став 1. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС" 121/12), одлучио као у ставу два диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 22.05.2015. године, Узп1 4/2015

Записничар,
Весна Мраковић, с.р.

Председник већа – судија,
Драган Скоко, с.р.